

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus XCVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53423)

mina, & montes. Metaphoræ hæc omnes significant, Prophetam ex amore, & desiderio erga Messiam venturum optare, ut omnes res creatæ, quo modo possunt, latentur, & laudent. Illud, *quoniam venit* &c., ad utrumque adventum referri potest. Primo adventu dicitur terram *judicare*, seu regere optimis legibus.

10. *Judicabit orbem terrarum in justitia, & populos in æquitate.*

Judicavit omnes populos judicio, in quo nihil erit obliquum, nihil iniquum.

PSALMUS XCVIII.

Titulus: *Psalmus ipsi David.*

Hunc titulum soli habent codices Græci, & Latini.

Argumentum est *cohortatio ad agnoscendum Regnum Dei, eundemque Deum adorandum, & invocandum*, ut fecerunt magnâ cum suâ utilitate *Moses, Aaron, & Samuel.*

Psalmum duplici sensu, qui verbis inest, breviter exponemus. Primus est de tempore Davidis, cum in domo ejus Regnum esset stabilitum: alter est de Regno Christi, de S. ejus Ecclesiâ, & de glorioso corpore ejus, quorum typi fuerunt Regnum David, mons Sion, Arca Testamenti; quorum Psalmus meminit.

1. *Dominus regnavit, irascantur populi qui sedet super Cherubim, moveatur terra. Da-*

David non sibi, sed Deo principaliter Regnum attribuit. Jam Dominus Regnum suum stabilivit in Jerusalem, quantumvis indignentur expulsi Jebusæi, & Chananæi Idololatæ. *Qui sedet &c.* idem ait, & sensus est: ille Dominus regnavit, *qui sedet super Cherubim*, seu præsidet Spiritibus Angelicis; moveatur licet, & turbetur terra.

Altero sensu indicatur dilatio Regni Christi, facta post Ascensionem per Apostolos, quantumvis invitis, & repugnantibus Idololatriis.

Ps. 2. Dominus in Sion magnus, & excelsus super omnes populos.

Ideo frustra irascuntur, quia Dominus, in Sion regnans, excellit omnes magnitudine, potentiâ, sapientiâ, ut nullo modo superari possit. Idem est de Christo regnante in Ecclesiâ tum militante, tum triumphante.

Ps. 3. Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile, & sanctum est, & honor Regis iudicium diligit.

Utroque sensu hortatur populos, ut non solum non irascantur contra Deum, sed potius laudent eum, quia nomen sive Dei, sive Christi, quâ Regis potentissimi terribile est, & quâ justissimi sanctum, ac venerabile. *Et honor &c.*

nam Regia dignitas, vel sanctitas, vel auctoritas id propriè requirit, ut amore justitiæ rectè judicet, non coactus timore, necessitate, passione.

✠. 4. *Tu parasti directiones, justitiam, & judicium in Jacob tu fecisti.*

Jam illud, *Honor Regis &c.* probat per Apostrophem ad I. eum, sive Christum. Verè tu diligis justitiam, nam leges rectissimas, & ad dirigendos mores aptissimas tulisti, & justitiam te diligere demonstrasti in populo tuo Jacob puniendo peccata, & benefacta remunerando. Idem contingit in novo testamento.

✠. 5. *Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorare scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.*

Ex dictis colligit, adorandum esse Deum, non solum in se ipso, sed etiam in arcâ fœderis, quæ scabellum erat pedum ejus 1. Paralip. 28. *Exaltate &c.* corde, & voce laudando, & magnificando majestatem ejus, prosternite vos ad arcam fœderis, quia sancta est, seu Deo dicata. Altero sensu indicat, humanitatem Christi, quæ est scabellum divinitatis, esse adorandam.

✠. 6. *Moyse, & Aaron in Sacerdotio ejus, & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.*
Exemplum ponit, quod imitemur, & nominat

nat tres Principes viros, qui Dominum exaltaverunt, & adorarunt scabellum pedum eius, Moysen summum Principem politicum, & summum Sacerdotem; Aaronem summum Sacerdotem tantum; Samuelem, quem non numerat in Sacerdotibus, sed Levitis, sive iis, qui studiosè Deum colebant, & invocabant pro se, & populo.

v. 7. Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos, in columna nubis loquebatur ad eos.

Ostendit viros istos fuisse amicos Dei; nam invocabant Dominum pro se, & populo, & ipse ut amicos fideles exaudiebat eos. Cum nusquam legatur, Deum ad Samuelem locutum in columna nubis, vel sensus erit: in columna nubis loquebatur ad aliquos eorum; vel cum *v. Aug.* per columnam nubis intellige obscuram locutionem; hoc modo certum est, Deum fuisse locutum Samueli 1. Reg. 3.

v. 8. Custodiebant testimonia ejus, & praeceptum, quod dedit illis.

Ratio, cur Deus illos promptè audiret: nam custodiebant omnia mandata, quæ communia erant omnibus, de non colendis Idolis, de sanctificando Sabbato, de parentibus honorandis &c. Præterea custodiebant praeceptum de recto regimine, quod propriè ad ipsos, ut Principes populi pertinebat. L s

v. 9.

ψ. 9. Domine Deus noster tu exaudiebas eos.
Deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes
adinvenciones eorum.

Simplicior, expositio est hæc S. Aug: Exau-
diebas eos, cum iusta peterent: propitius fuisti
facilis ad ignoscendum, cum in te peccarent,
non sinens impunita peccata eorum.

ψ. 10. Exaltate Dominum Deum nostrum.
& adorare in monte sancto eius: quoniam san-
ctus Dominus Deus noster.

Concludit, repetendo ferè ψ. 5., quia in eo
contineatur summa totius Psalmi. Sensu priori
hortatur David Hebræos, ut adorent Domi-
num in monte Sion, ubi erat tabernaculum, &
ubi futurum erat templum. Sensu altero hor-
tatur Christianos, ut adorent Deum in Ecclesiâ
Catholicâ, quæ mons est sanctus, & Sion spi-
ritualis, & fugiant conventicula Schismatico-
rum, & Hæreticorum, quoniam sanctus est Do-
minus Deus noster, & ideo odit montes, seu cœ-
tus falsis religionibus pollutos.

PSALMUS XCIX.

Titulus: Psalmus in confessione.

Huic titulo Hebraico Græci addunt no-
men Davidis.

Argumentum est hortatio populi, ut frequen-
ter & diligenter Deo confiteantur confessionem
laudis, quia nos condidit, pascit, dulcissima est
eius